

# ΕΙΚΟΝΟΚΛΑΣΤΑΙ

ΥΠΟ

ΚΛΕΩΝΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗ



[Ὁ διαπρεπὴς ἐν τε τῷ διπλωματικῷ καὶ φιλολογικῷ κόσμῳ, ἄριστος δὲ καλλιτέχνης τοῦ λόγου κ. Κλέων Ραγκαβῆς εὐηρεστήθη νὰ κοσμήσῃ καὶ αὐτὴς τὰς στήλας τοῦ ἡμετέρου Ἑμερολογίου διὰ τοῦ κάτωθι ἀποσπάσματος ἐξ ἀνεκδότου πολυτίμου ἔργου του ὑπὸ τὸν τίτλον *Εἰκονοκλάσται*. Οἱ ἀναγνώσται τοῦ Ἑμερολογίου θὰ ἐντυφώσων ἀπλήττως, πεποῖθαμεν, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ δημοσιευομένου τούτου μέρους ἐν ᾧ διακρίνονται πλεῖστα ἐξαιρετὰ λυρικά τεμάχια, καὶ ἐξ οὗ καταφαίνεται μίαν ἀκόμη φοράν ὅτι ὁ Ὀλυμπιονίκης ποιητὴς τῆς «Δουκίσσης τῶν Ἀθηνῶν» ὁ ὅσημέραι πλουτίζων δι' ἀπαραμίλλων ἔργων τὴν παρ' ἡμῖν πενιχρὰν δραματικὴν φιλολογίαν, κατέχει τὸ μυστήριον τοῦ ἐνθάπτειν ἐκ τῆς κονίας καὶ τῆς λήθης τὸν σκοτεινὸν κόσμον τῶν βυζαντινῶν παραδόσεων, καὶ περιβάλλειν αὐτὸν δι' αἴγλης καὶ κάλους καὶ ζωῆς ἀπὸ σκηνῆς μετ' ἀληθοῦς ποιητικοῦ πυρὸς καὶ ἐξόχου δραματικῆς δεξιότητος. Πρὸς πληρεστέραν δὲ αὐτοῦ κατάληψιν προτάσσομεν τὰ ἐξῆς: Ἡ Αὐτοκράτειρα τοῦ Βζαντίου Εἰρήνη, ἣν τινες ἀπεκάλεσαν καὶ Ἀγίαν κατ' ἀπλὴν σύγχυσιν τοῦ ὀνόματος, ἔσχεν ἐκ τοῦ συζύγου αὐτῆς Λέοντος Δ' ἓνα μόνον υἱόν. Κωνσταντῖνον τὸν ΣΤ'. Ὁ νεαρὸς οὗτος Ἡγεμὼν, ἀληθὴς γόνος τῶν Ἰσαύρων διεφλέγετο ὑπὸ τῶν εὐγενῶν πόθων καὶ μεγαλεπιθῶλων σχεδίων, ἅτινα ἐνέπνευσαν τοὺς περιδόξους Βασιλεῖς τῆς μεταρρυθμίσεως, ἐνῶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐμπαθὴς εἰκονολάτρει, κατὰ τὴν στενοτέραν τῆς λέξεως ἔννοειαν, ἐνήργει παντὶ σθένει ὅπως ἀνακόψῃ πάσας τὰς ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτῆς ἐπιτελεσθείσας τεραστίας προόδους, καὶ ἀναστήσῃ τὴν προτέραν δεισιδαιμονίαν καὶ νάρκην. Ἐκ τούτου δεινῇ προέκυψεν ἀντίθεσις μεταξὺ μητρὸς καὶ υἱοῦ, ἀλλ' ἐνῶ ὁ Κωνσταντῖνος, ἐκ διακαοῦς πρὸς τὴν μητέρα φίλτρον, ὑψίστατο πᾶσαν τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ προθέσεων θυσίαν καὶ οὐδόλως ἐπέσπευδε τὴν στέψιν αὐτοῦ, εἰς ἣν, ἐνῆλκισθεῖς, ἐδικαιοῦτο ἤδη, ἡ Εἰρήνη ἀπ' ἐναντίας, ὑπὸ τῆς θρησκομανίας ἀποτυφλουμένη, ἐκίνει πάντα λίθον ὅπως ἀποκλείσῃ τῆς ἀρχῆς τὸν υἱόν, προβάσα, ὡς γνωστὸν, ἐπὶ τέλους καὶ εἰς ἀπαίσιον κακούργημα διὰ τῆς ἀποτυφλώσεως αὐτοῦ. Εἰς ταῦτα ἐξωθεῖτο ἰδίως ἡ Αὐτοκράτειρα ὑπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτῆς Σερανταπήχου, ἀληθοῦς τέρατος τὴν τε μορφήν καὶ τὴν καρδίαν, ὅστις ἐσχευόρει τὴν ἀπώλειαν

τοῦ Κωνσταντίνου, ὅπως εἶτα εὐχερέστερον ἀνατρέψας καὶ αὐτὴν τὴν Εἰρήνην, ἀρπάσῃ τὸ στέμμα. Εἶχε δὲ συνένοχον εἰς τὰς δολορραφίας ταύτας τὸν ἀστρολόγον Παγκράτιον, ὅστις μεγάλην ἤσκει ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς τῆς Βασιλίσσης πνεύματος, καὶ συνάμα διὰ τῶν ὠτακουστικῶν αὐτοῦ ἀνακαλύψας ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἡγάπα τὴν Κουβικουλαρίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδότῃν, ὥθει αὐτὸν εἰς τὸν μετὰ τῆς ἐπεράστου θαλαμηπόλου γάμον, ὅπως οὕτως ἔτι πλείότερον ὑποσκάψῃ αὐτόν. Εἰς τὴν ἐπομένην σκηνὴν παριστάμεθα εἰς τὰς μαγγανείας τοῦ Σερανταπήχου καὶ τοῦ Παγκρατίου, ὅπως ὠθήσωσι τὴν τε Αὐτοκράτειραν καὶ τὴν Θεοδότῃν εἰς τὸ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν ὑποσκαπτόμενον βάραθρον.]

## ΜΕΡΟΣ Γ΄.

### ΣΚΗΝΗ Α΄.

Τὸ Ὑπερῶν τοῦ Παγκρατίου ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. Πολλαχοῦ ἀστρολογικὰ ἐργαλεῖα, ὕγγις τεταρτυμέναι καὶ ἄλλα σκεύη. Ὁ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ, φέρων μανθῦαν, ἐφ' οὗ διακρίνεται ὁ ζωδιακὸς κύκλος, καὶ ὁ ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ. Ἀργότερον ΕΙΡΗΝΗ καὶ τέλος ΘΕΟΔΟΤΗ.

#### ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Μακρὰ ὑπῆρξεν ἡ περιοδεία σου.

#### ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν ἐνδιέτριψα,  
τὰς μαγικὰς βοτάνας, ὅσαι χρήσιμοι  
τῇ τέχνῃ μου, συλλέγων. Ὑποσκύαμον  
καὶ ἄτροπον καὶ στρύχνον καὶ στραμόνιον  
ἀσκληπιὰς καὶ μύκων μοι ἐλλείπουσιν  
ἀκόμῃ.

#### ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Εὖγε! καὶ βεβαίως ἤκουσας  
ὅποιας κνίδας ἰοδόλους καὶ ἡμεῖς  
ἐν τούτοις ἀπεσπῶμεν.

#### ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Τὴν διάλυσιν  
τῶν παλαιστράτων ἐννοεῖς. Ναὶ ἤκουσα.  
Πλὴν πῶς τὸ μέγα ἐπετεύχθη τόλμημα;  
Καὶ ἀναιμάκτως σὺν τοῖς ἄλλοις!

#### ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Δίκαιος

ὁ θαυμασμός σου. Ὅντως ἐπιτήδειον  
τὸ σχέδιόν μου, ἐντελῶς ἐπέτυχε.

Πεμφθεις εἰς Θράκην ὁ Σταυράκιος, ἐκεῖ  
νεοσυλλέκτους συνεκέντρωσε πολλούς,  
καὶ τῶν ταγμάτων προσλαβὼν τὰ χαλαρῶς  
πρὸς τοὺς εἰκονοκλάστας διακείμενα,  
κατῆλθεν ἐσπευσμένως εἰς Βυζάντιον.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Ἦν σωτηρία τοῦτο ὄντως πρόνοια.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Προφασισθεῖσα τῶν Ἀράβων εἰσβολήν,  
μετὰ συμπάσης τῆς αὐλῆς ἐξέρχεται  
τῆς πρωτευούσης τότε ἡ Βασίλισσα,  
καὶ μέχρι Μαλαγίνων φθάνει. Τρόπαια  
τοῖς στρατιώταις νέα ἐξυγγέλλουσα,  
τοῖς ἐν εἰρήνῃ φθειρομένοις, εὐχερῶς  
τοὺς Σχολαρίους καὶ τοὺς Ἐξκουδίτορας  
παρέσυρεν.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

ὦ εὖγε.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Πῶς σοὶ φαίνεται;

ὁ δόλος; Ἐν ᾧ οὗτοι ἐμακρύνοντο,  
ὁ Λογοθέτης ἀφ' ἐτέρου διεισδύς,  
ἀναίμωτὲ τὴν πόλιν κατελάμβανε.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Συγχαίρω ἐκ καρδίας, Ὑψηλότατε.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἐπιτευχθέντος τούτου, οἱ παλαιόστρατοι  
εἰς τὴν Ἀσίαν ἄοπλοι ἐστάλησαν,  
καὶ ἄνευ κόπου πλέον διελύθησαν.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Ἐξαίσιον καθ' ὅλα τὸ στρατήγημα.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἀσπόνδων οὕτω ἀπηλλάγην ἐχθρῶν,  
πλὴν μένουσιν εἰσέτι δυσυπέρβλητα  
προσκόμματα, πρὶν ὅλως κατισχύσωμεν,  
καὶ πάσης χρήζω τῆς πιστῆς σου ἀρωγῆς.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Θεράποντά σου ταπεινὸν θεώρει με.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Τῆς τέχνης σου τὰς ἄρκυς πάσας τάνυσον,  
ἀνάγνωθι τῶν ἄστρον τὸ ἀλφάβητον,

συμμάχους λάβε καὶ θεοὺς καὶ δαίμονας,  
ἀλλὰ τὸ μῖσος πρὸς τὸν ἴδιον υἱόν,  
τὸ διακαῖον τῆς Εἰρήνης τὴν ψυχὴν,  
συνδαύλιζε, καὶ πρόσθε τοῦ προμήνυμα  
ἢ μοῖρα ὅτι ἐντελῶς ἀπέκλεισε  
τὸν Κωνσταντῖνον τῆς ἀρχῆς.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Ἐργάζομαι  
πρὸς τοῦτο ἀνενδότης. Μ' ἐπισκέπτεται  
ἡ Ἀνασσα συχνάκις, τὰς θαυματουργοὺς  
εἰκόνας προσκυνοῦσα, καὶ τοῦ μέλλοντος  
ἐτάζουσα τὰς δέλτους. Αἱ συνέπειαι  
καταφανεῖς νομίζω τῶν ἀγώνων μου  
εἰσὶ καὶ ἤδη.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Σοὶ ὀφείλω χάριτας.  
Σὺ πᾶσάν μου γνωρίζεις τὴν διάνοιαν.  
Ἀφοῦ τὸν Κωνσταντῖνον καταστρέψωμεν,  
τῆς Βασιλίσσης ἡ σειρὰ ἐλεύσεται.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Καὶ σὸν τὸ στέμμα τότε. Τοῦ Ὠρίωνος  
καὶ τῆς Πλειάδος ἐναργῆς συνδυασμὸς  
παρέχει τούτου ἀσφαλῆ ἀπόδειξιν.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἄ νόστιμον. Εἰς ἄλλους ἀπεμπόλησον  
τὰ φληναφήματά σου. Συναντώμενοι  
οἱ ἱερεῖς τῆς Ῥώμης, ἐλησιμόνησας  
τί ἔπραττον ;

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Ἀδίκως, Ὑψηλότατε,  
τὴν ἐπιστήμην μυκτηρίζεις.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ, ῥίπτων αὐτῷ βαλάντιον.

Πλὴν ἀδρῶς  
ἐξαγοράζω τὰ ξηρά σου βότανα.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ, βαθύως ὑποκλινόμενος.

Ἐπλάσθης ὄντως Βασιλεύς.

[Ἀντηχοῦσι βηματισμοί.]

Ἀνέρχεται  
τὴν κλίμακά τις.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἴσως ἡ Βασίλισσα.

## ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

[Σπεύδων πρὸς τὴν εἴσοδον καὶ θεωρῶν διὰ τῶν παραπετασμάτων.]

Ἐκεῖνη.

## ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Εὖγε.

## ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Οἰωνὸς ἐξαίρετος.

[Εισέρχονται δύο εὐνοῦχοι, καὶ ἰστανται ἑκατέρωθεν τῆς θύρας. Ἄμα ἐπιφανείσης τῆς Αὐτοκρατορίας, σπεύδουσιν ὅ τε Σεραντάπηχος καὶ ὁ Παγκράτιος καὶ ἀσπάζονται ὁ μὲν τὴν χεῖρα ὁ δὲ τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτῆς. Οἱ εὐνοῦχοι ἀποσύρονται.]

ΕΙΡΗΝΗ τῷ ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΩ μετ' ἐπιπλάστου μελαγχολίας.

Σὺ ὦδε, ἀγαθέ μου Θεοφύλακτε ;

Περίλυπον ὄρξ με καὶ περίφροντιν.

Τὴν ἡρεμίαν πᾶσάν μου ἀπώλεσα,

τὴν ἀναγκαιοτάτην εἰς τοὺς Ἀνακτας,

καὶ διαρκῶς πλανῶμαι, δίκην φάσματος,

ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀνακτόροις. Πρὸ ἐμοῦ

καὶ ὀπισθὲν μου χαῖνον βάραθρον ὄρῳ,

οὐδὲ τολμῶ τι ἀνδρικόν· τὸ σκῆπτρόν μου

ἐκ τῆς χειρός μου διαφεύγει, σιδηροῦς

τὸ στέμμα κρίκος, θλίβει τοὺς κροτάφους μου,

καὶ στένουσα τὸν βίον τὸν ἀμέριμον

φθονῶ τοῦ ἀπλουστέρου τῶν εἰλώτων μου,

## ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

ᾧ Ἀνασσα, τί λόγοι ; Ἀνεξήγητος

ἢ τόση δυσθυμία. Πάντα θάλλουσι.

καὶ ὁμοθύμως σ' εὐλογεῖ τὸ Κράτος σου.

## ΕΙΡΗΝΗ

Φεῦ, οἶον τῆς πορφύρας τὸ δυσβίστακτον

καὶ ἀπεχθὲς φορτίον συναισθάνονται

οἱ οὐρανόθεν κεχρισμένοι μόνοι.

## ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Ναί,

πλὴν καὶ τὸ σθένος ἶσον τοῦ καθήκοντος

εἰς τοὺς Ἡγέτας οἱ θεοὶ παρέχουσι

## ΕΙΡΗΝΗ

Εἰς ἄλλους ἴσως, ἀλλ' ἐγὼ ἢ τάλαινα

ὕπὸ διττῆς μερίμνης κατατρύχομαι,

ὥς Ἀνασσα καὶ μήτηρ.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ, ἰδίᾳ τῷ Παγκράτιῳ.

Ἡ ὀρθότερον

ὥς τίγρις καὶ ἀλώπηξ.

ΕΙΡΗΝΗ

Πρῶτον μέλημα  
τῆς οἰκουμένης ἔχω τὰ συμφέροντα·  
ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως θυσιάζομαι  
καὶ ἀνενδότως κοπιῶ, πλὴν μύχιος  
μὲ κατατῆχει καὶ σκληρὸς ἐνδοιασμός,  
μὴ οὕτω ἐνεργοῦσα σφάλλω.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἄνασσα

μὲ καταπλήττεις.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν  
αἱ πράξεις σου ἐξόχως ἐπιδέξιοι.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Καὶ ἡ ἐπιτυχία πλήρης.

ΕΙΡΗΝΗ

Νόμιμος

πλὴν ἄναξ ὁ υἱός μου.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἴσως νόμιμος

ἄλλ' εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς σὲ ὀλέθριος.

ΕΙΡΗΝΗ

Σὺ λέγεις τοῦτο, ἀλλ' οἱ ἄλλοι . . .

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Σύμφωνος

εἰς τοῦτο πᾶσα ἡ ὑφήλιος.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Εἰς σὲ

καὶ μόνην ἀναβλέπει αὐτή.

ΕΙΡΗΝΗ, μετὰ χαρᾶς.

Πράγματι ;

Οἱ λόγοι οὗτοι θάρρος μοι ἐμπνέουσι.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Σὺ τῶν εἰκόνων ἡ προστάτις ἡ σεπτή.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Πρὸ τούτου πάντα τὰ λοιπὰ ἐλάχιστα.

ΕΙΡΗΝΗ

Ναί, ναί, γνωρίζω, καὶ εἰς τοῦτον ἅπασαν  
τὴν ἡσυχίαν, τοὺς μυχίους πόθους μου,  
τὸν λόγον θυσιάζω. Ἀλλ' εὐαίσθητος

ἡ μητρικὴ καρδία, Θεοφύλακτε,  
 ἐν ἔχω μόνον τέκνον, ἡ ἀγκάλη μου  
 αὐθόρμητος, ὁστάκις ἐμφανίζεται,  
 καλεῖ αὐτό, καὶ ὅμως αὐστηρότητα  
 καὶ μῖσος ἐπιβάλλει τὸ καθήκον μου.  
 "Ὡ ἄρρητον τὸ ἄλγος τῆς καρδίας μου!  
 Κρατῶ τὸ στέμμα ὅπερ δικαιοτέρον  
 ἐκεῖνος ἴσως . . .

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Μὴ προφέρῃς, "Ανασσα,  
 τοὺς λόγους τούτους.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

"Αμυδρὰ ὑπόνοια  
 ἄρκει τοιούτου μέτρου, ὅπως ἄπελπις  
 ἐξαναστῇ ὁ κλῆρος.

ΕΙΡΗΝΗ

Σοὶ ἐμπνέουσι  
 τὰς σκέψεις ταύτας ἀσφαλῆ διδόμενα ;

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

"Αναμφιλέκτως περὶ τούτου πείσθητι.

ΕΙΡΗΝΗ

"Ὡ βλέπω οἱ πιστοὶ μου πράγματι  
 ὀλίγον μὲ φιλοῦσι.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Σοὶ ἀνήκομεν  
 μέχρι θανάτου πάντες.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

"Επεδίκασεν  
 εἰς σὲ τὸ σκῆπτρον εἰμαρμένη πάνσοφος.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Τὸν Κωνσταντῖνον παντελῶς ἀπέκλεισε.

ΕΙΡΗΝΗ, ἀπλήστως.

"Ὡ λέγε, λέγε, ποῖα ἡ ἀπόδειξις ;

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Αἱ ἀποδείξεις ἐναργεῖς, ὦ "Ανασσα,  
 καὶ τὰ σημεῖα πλεῖστα. Εἰς τὰ σφάγια  
 εὐρίσκω σπλάγχνων ἐλιγμούς τὸ ἔψυλον  
 συχνάκις παριστῶντας. Τὸ θυμίαμα  
 ἐπίσης τοῦτο παριστᾷ τὸ σύμβολον,  
 κατ' ἀνιόντας κύκλους ἀφιπτάμενον,  
 καὶ ὁ σκορπίος, οὐδὲν ἕτερόν ἐστι

ἢ τὸ νομά σου δι' ἀπτέρων χαραχθὲν  
εἰς τοὺς αἰθέρας.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Τοῦτο ἀναμφήριστον.

ΕΙΡΗΝΗ τῷ ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Εἰς τὰς πληγὰς μου ἐπιχέεις βάλσαμον.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἡ ἀπόφασις  
ἀδρήριτος ἐπίσης.

ΕΙΡΗΝΗ

Τοῦτο δεῖξόν μοι.

Τὴν μαρτυρίαν ταύτην τὴν πολύτιμον  
παράσχου.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Τῆς μαγείας τὰ μυστήρια  
εἰς τοὺς μεμυημένους μόνον δείκνυνται,  
καὶ ἀμαρτάνει φοβερόν ἀμάρτημα  
ὁ ἀστρονόμος ὁ κλυδωνιζόμενος,  
ἢ ἐπ' ὠδὰς ψελλίζων καὶ εἰς τὰ δῦτα  
τῆς φαρμακείας εἰσχωρῶν οὐράνια  
πρὸ τῶν τυχόντων ἄλλ' ἢ Αὐτοκράτειρα  
βεβαίως ἐξαιρεῖται.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

(Δίδων τῷ Παγκρατίῳ κρύφα καὶ ἕτερον βαλάντιον.)

Εὗγε, δέχθητι

καὶ τοῦτο τῆς ψυχῆς σου ἰλαστήριον.

Ὁ Παγκράτιος ἀποσύρει παραπέτασμα καὶ ἀποκαλύπτει πολυτελέστατον εἰκονοστάσιον. Ἐν τῷ μέσῳ μεγάλη εἰκὼν τῆς Ἰσιδὸς μετὰ τοῦ μικροῦ Ὁσίριδος, καὶ περὶ ἄλλων διαφόρων αἰγυπτιακῶν θεοτήτων. Πρὸ αὐτοῦ ἔξ χρυσοῦ κηροστάται μετὰ πληθὺς κηρίων ἐσθεσμένων. Εἰς τὸ κέντρον ἀργυροῦς τρίπους, ἐφ' οὗ μέγα θυμιατήριον. Ὁ Παγκράτιος ἀμφιέννυται τότε φάρον, παριστῶντα τὰς ἐρυθρὰς γλώσσας καὶ τὸν καπνὸν ζωηρᾶς πυρᾶς, καὶ λαμβάνων δύο δᾶδας ἐπίσης ἐσθεσμένας, χαράσσει δι' αὐτῶν ποικίλα ἐν τῷ ἀέρι σχήματα, ἐνῷ ἀπαγγέλλει τοὺς κατωτέρω ἐξορκισμούς, οὓς συνοδεύει ἡρέμα αἰθερία μουσική.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Ὁ Πλάστης ἤνοιξε θεῖα ὄμματα  
καὶ τὰ αἰθέρια αἴφνης δώματα  
κατεπλημμύρησε νέον φῶς.  
Ἐνθα τὸ χάος πρὶν τὸ ἀπαίσιον  
θάλλει τὸ σύμπαν νῦν τὸ θεσπέσιον  
ἐκεῖθεν ὕπαρξιν εἰληφός.



Ἴδε διάττουσι κόσμοι χίλιοι,  
 ὠχροὶ πλανῆται, φλογώδεις ἥλιοι,  
 εἰς τὰς ἐκτάσεις τοῦ ἄχανοῦς,  
 καὶ ἡ τῶν ἄστρον ἀκτινοβόλησις,  
 τῆς οἰκουμένης ὑψίστης στολήσις  
 χρυσοῦ γελῶντας ὠκεανούς.

Σ' ἐπικαλοῦμαι σέλας οὐράνιον,  
 σέλας θεόδοτον καὶ τιτάνειον,  
 πάσης οὐσίας, πρῶτε σπινθήρ,  
 ἐλθὲ φοιτόληπτος ἀναμένει σε  
 ὅστις μετάρσιος σὲ ἤτένισε  
 σὲ πῦρ ἀστραῖον, αὐτὸς αἰθήρ.  
 (αἱ δᾶδες ἀναφλέγονται αὐτομάτως.)

## ΕΙΡΗΝΗ

Μεγάλη ὄντως τῆς μαγείας ἡ ἰσχὺς.

## ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Τελεῖται ἡ ὑψίστη μετουσίωσις.

## ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ, ὡς ἄνω.

Σὲ εἰς τὴν θύραν τοῦ Παραδείσου  
 ῥομφαίαν εἶδομεν φλογεράν.  
 Ἡ ἀπαισία μαρμαρυγὴ σου  
 ἔτι φωτίζει ἐκ τῆς ἀβύσσου  
 τὴν καταδίκην καὶ τὴν ἁράν.

Σὺ ἐξ Αἰγύπτου, στήλη πυρίνη,  
 ὠδήγεις εἶτα πρὸς τὴν Σιών  
 τὸ ἔθνος, ὅπερ ὑπῆρξε κρήνη  
 χαρᾶς, καὶ ὅπερ θεὸς ἐκίνει  
 διὰ κινδύνων καὶ θυσιῶν.

Σὺ τὴν ἁγίαν ἀνάψας βάτον  
 ἐκ βάθρων ἔσεισας τὸ Σινᾶ,  
 καὶ ὑποθήκην τῶν ἀθανάτων,  
 τοῦ δεκαλόγου τὰς ῥήτρας τάττων,  
 θέμεθλα ἔθηκας ἐρυμνά.

Σὺ τῶν Γομόρων καὶ τῶν Σοδόμων  
 καταδαμάζων τοὺς φρυαγμούς,  
 τῶν ὑββαλίδων τῶν λυσικόμων

καὶ τῶν κιναίδων τῶν περιτρόμων  
εἰς φλόγας ἔπνιξας τοὺς λυγμούς.

Σὲ τοῦ Βαλθάσαρος αἴφνης εἶδον  
οἱ δαιτυμόνες. Πρὸς τὸν αὐλὸν  
αἱ ὀρχηστρίδες ἀσέμνως ᾄδον,  
ὅτε ὁ ἄναξ ὀρμᾷ τῶν Μήδων,  
καὶ τέφρα κεῖται ἡ Βαθυλὼν.

Σὺ τῆς ὀργῆς σου εἰς τὰς θυέλλας  
παρέχεις ὄπλον τὸν κεραυνόν,  
καὶ τὰς ῥοδόχρους χρυσοῖς νεφέλας.  
πρὸς με κατάρβηθι, θεῖον σέλας,  
ἐλθὲ πρὸς μύστην σου ταπεινόν.

(Περὰ τὰς δᾶδας ὑπὲρ τὰ κηρία, ἅτινα ἀναφλέγονται, ὡς καὶ ἡ πυρὰ ἐπὶ τοῦ τρίποδος.)

#### ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Τὰς πύλας ὄντως διανοίγει τῆς Ἑδέμ.

#### ΕΙΡΗΝΗ

Ἡ θεσπεσία πόθεν αὕτη μουσική;

#### ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Τὰ Σεραφεῖμ βεβαίως, προσεγγίσαντα  
τῇ σφαίρᾳ ταύτῃ, θείας λύρας κρούουσι.

(\*Ο Παγκράτιος, λαμβάνων διάφορα ἀντικείμενα, ῥίπτει αὐτὰ ἐντὸς τοῦ θυμιατηρίου, ἐνῶ λέγει τὰ ἐξῆς.)

#### ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Δέξαι, ὦ Ἴσις, σπέρμα χελώνης,  
τὸ κέντρον δέξαι νεκροῦ σκορπίου,  
τὸ δηλητήριο ἀνεμώνης,  
λοιμώδη φλύκταιναν, θρόμβον πύου.

Δέξαι τὸ δάκρυ τοῦ κροκοδείλου,  
τὴν οὖλην τρίχα σεμνῆς παρθένου,  
τὴν κόρην ὀμματος τῆς καμήλου,  
καὶ τὸν ἀντίχειρα τεθαμμένου.

Δέξαι τὴν κόνιν ξηρῶν τεττίγων,  
καὶ τρεῖς σταγόνας τοῦ ἑλλεβόρου,  
τοῦ ἀσφοδέλου ἰὸν ὀλίγον,  
καὶ τὸ ἀπόθραγμα μανδραγόρου.

Δέξαι αὐτόχειρος ζέον αἷμα,  
χολὴν ἐχίδνης, γαλῆν λυσσῶσαν,  
τοῦ ἀπαγχθέντος αὐχμῶδες χρέμμα,  
δημίου λίπος, προδότου γλῶσσαν.

Δέξαι τὸ ἥπαρ τῆς ἀλκυόνος,  
ιδρώτα νύμφης, στέαρ ἐμβρύων,  
στάχυν, ὃν ἔπτυσσε μέλας ὄνος,  
οὐρανὸν βατράχου καὶ σῆπον βρύον.

[Ἀναθρώσκει ἐκ τοῦ θυμιατηρίου ροδόχρους ἀτμός, καὶ ἀπλοῦται πρὸ τῶν εἰκόνων. Ὁ Παγ-  
κράτιος κλίνει τὸ γόνυ καὶ λέγει τὰ ἑξῆς:.]

Σοί, ὦ Ἰσις, αἶνος ἄφθιτος καὶ δόξα ἐν Ὑψίστοις!  
Σύ, ἄρωγός τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἀμαρτάντων ῥύστις,  
ὦ μήτηρ τοῦ Ὀσίριδος  
καὶ ἀδελφῇ τῆς Ὑριδος,  
πρὸς σέ ἀνέρπει ὡς καπνὸς τῶν εὐσεβῶν ἡ πίστις.

Σὺ ἄναρχος, πανίσχυρος, ἀτέρμων, πανειδήμων,  
σύ στέφουσα τοὺς Ἀνακτας καὶ σώζουσα τὸν δῆμον,  
τὸ σκότος σὺ διάλυσον,  
ἰλάσθητι καὶ λάλησον,  
ὁδήγησον ἡμᾶς, θεά, εἰς τὸν μοιραῖον οἶμον.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ τῇ ΕΙΡΗΝΗ  
Νῦν πρόσεξον, τὸ θαῦμα τελεσθήσεται.

ΕΙΡΗΝΗ  
Ἀκατασχέτως πάλλει ἡ καρδιά μου.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ τῇ ΙΣΙΔΙ  
Εἰρήνην ἡ θεοσεβῆς καὶ λάτρις τῶν εἰκόνων,  
προσέρχεται καὶ προσκυνεῖ τὸν ὑψηλὸν σου θρόνον.

[Ἡ Ἰσις φαίνεται μεδιώσα καὶ ἡρέμα προσνεύουσα, ἐνῶ ἀντηχοῦσι παιᾶνες ζωηρότεροι]

ΕΙΡΗΝΗ μετ' ἀγαλλιᾶσεως  
ὦ θαῦμα, θαῦμα φανερόν ἐξαίσιον!  
Ἐπιχαρίτως ἡ θεὰ προσένευσε.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ  
Ὅποια ὥρα ὄντως πανευφρόσυνος.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ  
Τὸ θαῦμα εἶναι ἀτελές προσέξατε:

[πρὸς τὴν Ἰσιδα ὡς ἄνω]

Ὁ Κωνσταντῖνος ἡμάρτε, τὴν αἵρεσιν ἀσπίζει.

[Ἡ Ἰσις ταρασσεται καὶ καταρρέουσιν ἐκ τῶν παρειῶν αὐτῆς δάκρυα. Ἀντὶ τῆς μουσικῆς ἥτις καταπαύει, ἀντηχοῦσι βρονταί, καὶ σθένυννται πάντα τὰ κηρία.]

## ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Τῶν ἀθανάτων ἡ ὀργὴ πασίδηλος.

## ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Διὰ βροντῶν λαλοῦσι, καὶ τὰ δόξαντα  
εἰς τὰς νεφέλας γράφουσι δι' ἀστραπῶν.

## ΕΙΡΗΝΗ

Ἡμέρα μακαρία. Ἦδη κέκτημαι  
τὸ χρίσμα οὐρανόθεν. Τὸ διάδημα,  
τὸ σκῆπτρον πλέον εἰς ἐμὲ ἀνήκουσιν,  
ἐμὲ καὶ μόνην.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ κλίων πρὸ αὐτῆς.

Χαῖρε, Αὐτοκράτειρα,

Θεοσεβείας κρήνη, ἱσαπόστελε.

## ΕΙΡΗΝΗ

Σὺ ὁ διάδοχός μου, Θεοφύλακτε.

## ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

ὦ Ἀνασσα, τί λέγεις;

## ΕΙΡΗΝΗ

Σὺ διάδοχος,

σὺ ἔση . . . .

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ, ἀνεγειρόμενος.

Ἡ χαρά μου, ἡ συγκίνησις  
μοὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον.

ΕΙΡΗΝΗ, συνοφρουομένη.

Μετὰ θάνατον . . .

καὶ βίον ἔτι προσδοκῶ μακρότατον.

## ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

ὦ εἴη τρισευδαίμων, μαθουσάλειος.

ΕΙΡΗΝΗ τῇ ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ

Ὑψίστην σοὶ ἐκφράζω εὐαρέσκειαν,  
Παγκράτιε. Ὡς δῶρον τὸ Ἀνάκτορον  
σὺ λάβε τοῦ Ἐβδόμου.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ, προσπίπτων.

Ταπεινότατα

ἀσπάζομαι τὴν κόνιν τῶν πεδίων σου.

## ΕΙΡΗΝΗ

Νῦν ἐνεπλήσθην θάρρους, καὶ γνωρίζουσα  
τῆς εἰμαρμένης τὰς βουλὰς, ἀνένδοτος  
προβαίνω εἰς τοῦ ἔργου τὴν συμπλήρωσιν.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Εὐλογημένη ἡ σεπτὴ σου πρόνοια.  
[Ἡ Ἀνασσα προσνεύει καὶ ἀπέρχεται, εὐσεβᾶστίς προπεμπομένη.]

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ, προτερίζων περιχαρὴς τὰς χεῖρας.  
Θαυμάσια ! Βαθύνους, ὦ πυθόληπτε,  
ἀνὴρ ἐπλάσθης.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Εὐπειθὴς θεράπων σου.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Τῶν ἀστρολόγων ὄντως ἀνεκτίμητος  
ἡ τέχνη. Μύησόν με.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Ἴλλουστρίσιμε,  
τιμὴ μεγίστη.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἐννοεῖς τὸ τίμημα.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Ὡ πρίγκηψ [Κροῦσις εἰς τὴν θύραν].

Πλὴν τί τοῦτο ;

[Σπεύδων ἀνοίγει αὐτήν, καὶ φαίνεται εἰς τὸν οὐδὸν ἡ Θεοδότῃ.

ΘΕΟΔΟΤΗ

Ἡ Βασίλισσα ; ....

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἡ Θεοδότῃ ! [Βαίνει καὶ λαμβάνει αὐτὴν τοῦ βραχίονος].

Τί διστάζεις ; Εἴσελθε.

ΘΕΟΔΟΤΗ

Ὡ σύγγνωτε· ἐζήτουν τὴν Βασίλισσαν.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἐξῆλθε μόλις. Πλὴν μικρὸν παράμεινον.

Ἴδου τοῦ Παγκρατίου τὸ Ἀνάκτορον.

ΘΕΟΔΟΤΗ

Ὡ οἶον πλῆθος ἀλλοκότων μηχανῶν.

Εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἄστρων χρησιμεύουσι ;

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Βεβαίως, καὶ εἰς ἄλλα πλεῖστα θαύματα.

Ἐγὼ μυοῦμαι ἤδη. Λέγε, Κάλχα μου,  
προόδους ἤδη ἱκανὰς ἐποίησα ;

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ [διστάζων].

Προόδους ; ... θαυμασίας.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἢδη φάσματα

προστρέχουσι προθύμως εἰς τὸ νεῦμά μου,  
τὸν ἔρωτα ἐξάπτω κατὰ βούλησιν,  
ἢ καταστέλλω, καὶ τὰς δέλτους ἐρευνῶ  
τοῦ μέλλοντος.

ΘΕΟΔΟΤΗ μειδῶσα.

Τῷ ὄντι ;

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Δὸς τὴν χειρὰ σου  
τὴν ἐρασιμίαν, καὶ τὴν τύχην πᾶσάν σου  
ἀμέσως σοὶ προλέγω.

ΘΕΟΔΟΤΗ, γελῶσα.

Ὑψηλότατε,

ὀλίγον ἀμφιβάλλω.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Τὴν ἀπόδειξιν

ἰδοῦ παρέχω. [Τῷ Παγκρατίῳ ἰδίᾳ].

Πύθων, σὺ βοήθει με.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ, ἐπίσης.

Εἰς τὰς διαταγὰς σου, ἀργυρότοξε.

\*Ὁ Σεραντάπηχος, λαμβάνων διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ἔυργα καὶ διὰ τῆς ἑτέρας σάυραν, χαράσσει δι' αὐτῶν σχήματα κατὰ μίμησιν τῶν πρὸ μικροῦ γενομένων ἐνῶ συγχρόνως ἀπαγγέλλει τοὺς κατωτέρω στίχους. Ὁ Παγκράτιος ὑψοῦ τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανὸν καὶ ψιθυρίζει. Ἀκούεται ἡρέμα ἢ γνωστὴ μουσικὴ, καὶ βροχὴ ἐξ ὕων καὶ ῥόδων καταπίπτει ἐπὶ τῆς Θεοδότης.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Χαῖρε θεὰ τῆς καλλονῆς, σὺ ἔσο μοι αἰσία !  
Ἡ βοστρυχώδης κόμη σου κατέρχεται δασεῖα,  
καὶ δι' αὐτῆς ἀστράπτουσιν ἀλαβαστρῶδη μέλη,  
ὡς ἐν νεφέλαις χρυσαυγῆς ἡ Φοῖβη ἀνατέλλει.

Μόλις ἐφάπτονται τῆς γῆς οἱ τρυφεροὶ σου πόδες,  
καὶ μειδιᾷς ὑψιτενῆς ὡς λείριον εὐῶδες,  
τὸ στῆθος τὸ ἐπέραστον θερμὰς χιόνας τρέφει,  
καὶ ῥόδων τρυφερὰ δυὰς ἡδίστους λόφους στέφει.

Τὰ οἰδαλέα χεῖλη σου συστέλλουσα ἡρέμα,  
εἰς τῆς καρδίας τοὺς μυχοὺς λαμπρὸν εὐθύνεις βλέμμα,  
καὶ τὰς φαιδράς σου φέρουσα ἡδυπαθεῖς ἀλύσεις,  
λατρεύει σε ἡ ἑξαλλος ἐκ τοῦ ἡμέρου φύσις.

[Ὁ Σεραντάπηχος ταράσσει τὰ ἐν τῷ θυμιατηρίῳ καὶ ἀναθρῶσκει ὁ ἀτμός.]

ΘΕΟΔΟΤΗ τεταραγμένη.

Πῶς τρέμω πᾶσα. Διατὶ παρέμεινα ;  
 Ὅποῖον θαῦμα ! Μελωδία θελκτική.  
 Καὶ τᾶνθη ταῦτα ;

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Δός μοι νῦν τὴν χεῖρά σου.

[Ἡ Θεοδότη τείνει αὐτὴν δειλῶς. Ὁ Σαραντάπηχος κρατεῖ ὑπὲρ τὸ θυμιατήριον καὶ ἑταζει αὐτήν.]

Ἀνακαλύπτω πράγματα περίεργα.  
 Ἴδου γραμμὴ σπουδαία. Ἡ καρδιά σου  
 ἐλάλησε.

[Ἡ Θεοδότη ἐγείρει τοὺς ὦμους.]

Ἀφάτου κρύπτεις ἔρωτος  
 ἐν σοὶ τὴν φλόγα.

[Ἡ Θεοδότη σκάνεται ἀνησυχούσα.]

Ἄλλ' ἐτάσωμεν καλῶς.

Τί βλέπω ὧδε ; Προσποιεῖσαι, κρύπτουσα  
 τὸ ψυχρόρον πάθος, καὶ ἀπέχθειαν  
 προσφέρεις ἀντὶ φίλτρου.

[Ἡ Θεοδότη ταράσσεται.]

Πῶς συνέχεται

ἡ ἄλλη αὐλαξ ὧδε ! Τρυφερώτατον  
 ἀνταποδίδει φίλτρον ὁ φιλούμενος.

ΘΕΟΔΟΤΗ

ὦ ἄφες με.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Τί τρέχει ; Σπουδαιόταται  
 μοὶ μένουσι προρρήσεις. Ὑψηλόςωμος,  
 ὥραϊος νεανίας ὁ τρισόλβιος,  
 καὶ μεγιστὰν βεβαίωι. Ἡ κατάχρυσος  
 στολὴ ἀστράπτει ὧδε. [Δεικνύει τὸ κοῖλον τῆς χειρός.]

ΘΕΟΔΟΤΗ

Ἄφες, ἄφες με.

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ, κρατῶν αὐτήν.

Προβλέπω δυσχερείας καὶ προσκόμματα  
 μεγάλα . . . πλὴν ἐν τέλει ἀνατρέπονται.  
 Πρὸς τὸν ναὸν βαδίζει τὸ γιγθόσυνον  
 τῶν ἐρωμένων ζευγος. Πλῆθος ἄπειρον  
 ἀκολουθεῖ. Πομπώδης ἡ παράταξις.  
 Οἱ ἄρχοντες καὶ πάντες οἱ Πατρίκιοι,  
 καὶ πρώτη πάντων — ἀληθῶς παράδοξον—

ἡ Ἄνασσα βαδίζει.

ΘΕΟΔΟΤΗ, ὠχρῶσα καὶ κλονιζομένη  
Ἄφες, ἔλεος!

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ, ἐπιμένων.

Τὴν νύμφην βλέπω· κάλλος ἀπαράμιλλον.

Ἐν τῷ ναῷ τελεῖται τὸ μυστήριον.

καὶ πέριξ πλῆθος ἀλαλάζει ἑξαλλον.

Ὁ ἱερεὺς προβαίνει, τὸ γαμήλιον

προσάγει στέφος, εὐλογῶν τοὺς θελκτικoὺς

βοστρύχους περιβάλλει. . . . Πλὴν ἡ ὄρασις

μ' ἐπλάνησε; Τί βλέπω; Εἰς διάδημα

τὸ στέφος μετεβλήθη. Αὐτοκράτειρα

ἡ νύμφη νῦν προβάλλει!!!

[Ἡ Θεοδότη, ἀφ' ἑσῶα κραυγὴν, πίπτει λιπόθυμος εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ.]

Πῶς; λιπόθυμος;

Σὲ ὑπερέβην, Κάλχα·

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ προσφέρων φιαλίδιον.

Εἰς τὸ μέτωπον

τινὰς σταγόνας ῥίψον. . .

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Μὴ βιάζεσαι.

[Θεωρῶν τὴν Θεοδότην.]

ᾠ θεσπεσία κόρη! Οἶος ἄγγελος!

Οἱ πόδες τοῦ εἰσέτι οἱ ἐπέραστοι

στεροῦνται τῶν πεδῖλων τῶν βασιλικῶν,

εἰς ἃ ὀφείλω εὐσεβᾶστω; ἄσπασμούς·

ἐγγύτερα τὰ χεῖλη τὰ ῥοδόεντα.

[Ἀσπάζεται αὐτὴν παραφόρως.]

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Τί πράττεις, Πρίγκηψ;

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Φλογερὸν ὑφαίστειον

ἐντὸς μου ἐξερράγη. [Τῷ Παγκρατίῳ].

Τί προχαίνεις με,

ἀγύρτα;

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Πρίγκηψ;

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ

Ἔρρε, λέγω, κνώδαλον!

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

Πλὴν σκέψου, Πρίγκηψ. . . . .



ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ ἀνασπῶν ἐγχειρίδιον.

Σατανᾶς καὶ κόλασις !

Ἦ φύγε, ἦ . . . . [ὁ Παγκράτιος ἀποσύρεται.]

Νῦν μόνοι ἀπειμείναμεν,  
θεσπέσιον σὺ πλάσμα. Σὲ λατρεύω, ναί,  
ἐκ παραφόρου θνήσκω ἅπας ἔρωτος.

[Ἀσπάζεται αὐτὴν καὶ αὖθις βιαιότερον. Ἡ Θεοδότῃ συνέρχεται.]

ΘΕΟΔΟΤΗ

ὦ Παναγία ! Τί συμβαίνει ; ἄφες με.

[Ὁ Σεραντάπηχος κρατεῖ αὐτὴν διὰ τῆς βίας, ἐνῶ ἐκείνη παλαίει ὥπως διαφύγῃ.]

ὦ ἄφες ! τέρας . . . τέρας ἀποτρόπαιον !

[Λυτροῦται καὶ φεύγει.]

ΣΕΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ, διώκων αὐτήν.

ὦ μεῖνον !!! μεῖνον !! Χερουβὶμ θεσπέσιον !

[πίπτει τὸ διασκήνιον.]

Κλέων Ῥαγκαδῆς

## Μ Ω Σ Α Ϊ Κ Ο Ν

Ὅταν τις δὲν ἔχῃ ὅ,τι ἀγαπᾷ, πρέπει νὰ ἀγαπᾷ ὅ,τι ἔχει.  
Εἰς τοῦτο συγκεφαλαιοῦται ὅλη ἡ φιλοσοφία τῆς ζωῆς.

Ἡ ἡδονὴ δυνατόν νὰ προέρχῃται συνηθέστατα ἐκ τῆς ἀπάτης.  
Ἀλλ' ἡ εὐτυχία ἔγκειται μόνον ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Θλίψεις τινὲς ἐνίοτε εἶνε ὡς αἱ διαθηκαὶ ἡ τελευταία ἐκμη-  
δενίζει τὰς προηγουμένας.

Ἡ γυνὴ τίποτε ἄλλο δὲν δίδει εἰς τὴν φιλίαν εἰμὴ ὅ,τι τῆς  
περισσεύει ἀπὸ τὸν ἔρωτα.